

stolice o ztrátě členství inž. komory. Osobovalo si tedy jmenované min. v daném případě kompetenci, která mu po zákonu nepřísluší, a je proto výrok jeho aktem úřadu nepřislušného a tedy aktem zmatečným.

### č. 6997.

**Jazykové právo. — Administrativní řízení: Kdy vzniká jazykový spor podle § 7 jaz. zák.?**

(Nález ze dne 23. prosince 1927 č. 27.149).

Věc: Antonín L. v L. proti ministerstvu spravedlnosti o právo jazykové.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: St-l, zastoupen advokátem, podal 28. června 1926 u presidia kraj. soudu v Litoměřicích neolkovanou, německy psanou jaz. stížnost do postupu okr. soudu v Litoměřicích ve směnečné věci. Presidium kraj. soudu usnesením z 1. července 1926, vyhotoveným v řeči české a německé, vyzvalo st-le, aby předložil kolky na tuto stížnost s tím, že bude dle § 81 poplatk. zák. založena, neučiní-li tak. Dne 11. července 1926 podal st-l u presidia vrch. zem. soudu v Praze dozorčí jazykovou stížnost, v níž vytýkal porušení svých jaz. práv, které spatřoval v tom, že ono usnesení presidia kraj. soudu bylo mu doručeno v obálce, opatřené jedine českým předtiskem a že rovněž tak vypraven byl i zpáteční lístek. — Presidium vrch. zem. soudu v Praze tuto dozorčí stížnost zamítlo s odůvodněním, že, pokládal-li se st-l postupem presidia kraj. soudu na svém právu zkrácen, mohl dle čl. 21, odst. 2 jaz. nař. žádati nápravu a že teprve tehdy, kdyby žádosti vyhověno nebylo, mohl stížností vyvolati jazykový spor. — Další dozorčí stížnost byla nař. rozhodnutím min. sprav. odmítnuta, ježto spor o užívání jazyka ve smyslu § 7 jaz. zák. možno pokládati za vzešlý teprve tehdy, když strana se domáhala nějakého rozhodnutí nebo opatření úřadu dle jaz. zák., nebo když úřad i bez zakročení strany vydal rozhodnutí nebo opatření, opírající se o předpis jaz. zák. V daném případě st-l nežádal, aby presidium kraj. soudu dodalo mu vyřízení v obálce jazykově bezvadné, ani tento úřad nápravu neodepřel, takže vůbec zde nevzešel jaz. spor, který by měl býti rozhodnut dle § 7 jaz. zák. a čl. 96 jaz. nař. Na způsobu, jak vzniká jaz. spor, ničeho se nezměnilo vydáním jaz. nař., které v čl. 21, odst. 2 dalo straně možnost, aby se domáhala nápravy jazykové, jestliže vyřízení, jehož se jí od úřadu dostalo, jazykově nevyhovuje, a nelze říci, že jaz. spor vzniká již pouhým porušením jaz. předpisů.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané nss uvažil: — — — —

Stížnost vidí nezákonnost v tom, že žal. úřad odmítl jednat o jaz. stížnosti dohlédací z důvodu, že nebylo v daném případě jaz. sporu po rozumu § 7 jaz. zák. Stížnost namítá, že ani jaz. zákon, ani jaz. nař. nenutí stranu, která se cítí vyřízením úřadu dotčena ve svém jaz. právu, aby nejprve žádala o jazykovou opravu dle čl. 21 jaz. nař. a teprve, kdyby jí nebylo vyhověno, aby nastoupila cestu dozorčí jazykové stížnosti, a tvrdí, že jest na vůli strany, by, nechce-li žádati o takovou opravu,



zakročila ihned stížností dle § 7 jaz. zák. a čl. 96 jaz. nař., zejména v případě, kdy úřad z předcházejícího podání znal jazykovou příslušnost strany.

Nss uznal tuto výtku oprávněnou.

Ze spisů správních jest zřejmo, že presidium kraj. soudu v L. z předcházejícího podání st-lova, sepsaného v jazyce německém, mohlo seznati, že má co činiti s příslušníkem něm. minority jazykové a poněvadž působnost jeho vztahuje se na soudní okres Litoměřický, který má kvalifikovanou něm. minoritu a poněvadž šlo o věc, jejíž vyřízení náleželo tomuto presidiu na základě toho, že působnost jeho vztahovala se na tento okres, bylo dle § 2 jaz. zák. povinno vydati st-li vyřízení jeho podání i v jeho minoritním jazyce. Presidium st-li také skutečně vydalo vyřízení v jazyce státním a německém, ale dodalo mu je v obálce a se zpátečním lístkem, jež byly opatřeny předtiskem pouze v jazyce státním. Presidium kraj. soudu dalo tímto opatřením na jevo, že obálku a zpáteční lístek nepovažuje za součást vyřízení, pro niž by platilo ustanovení § 2 jaz. zák. a st-l, který stál na stanovisku, že obálka i zpáteční lístek tvoří součást vlastního vyřízení a že proto po stránce jazykové musí být vypraveny jako vyřízení samo, mohl již z tohoto postupu presidia seznat, že tento úřad v této části vyřízení jeho jazykové právo neuznává; neboť pro stranu je vyřízení úřadu vždy projevem vůle úřadu; předpokládati, že jde o nedopatření, vzniklé z neznalosti jeho jazykové příslušnosti, neměl st-l příčiny, když z vyřízení samého bylo zcela jasně zřejmo, že úřadu je známa. Ale tím byl dán předpoklad pro jaz. spor ve smyslu § 7 jaz. zák., v němž mohla strana na ochranu svého práva jazykového vystoupit dohlédací jazykovou stížností; vznik jazykového sporu po rozumu § 7 jaz. zák. nepředpokládá pouze takové případy, kdy úřad výslovně popře nárok strany na použití menšinového jazyka v jisté věci, nýbrž i takové, kdy úřad ve věci učiní opatření, z něhož lze seznati, že úřad buď z části nebo zcela neuznává nároky, které strana ze svého jaz. práva může odvozovati.

Jestliže tedy žal. úřad nař. rozhodnutím odmítl jednati o dohlédací jazykové stížnosti, kterou st-l uplatňoval jaz. právo minoritní i pro úpravu obálky a zpátečního lístku určitého vyřízení a jestliže tak učinil jedině z důvodu, že v tomto případě nejsou dány předpoklady jaz. sporu ve smyslu § 7 jaz. zák., jest výrok jeho v rozporu se zákonem a slušelo proto nař. rozhodnutí zrušit dle § 7 zák. o ss, ani nss měl příčinu obírat se jednak námitkami, jimiž stížnost brojí proti platnosti jaz. nařízení, jednak návrhem, aby věc byla předložena ústavnímu soudu k prozkoumání ústavnosti tohoto nařízení.

#### Č. 6998.

**Jazykové právo: Čl. 6 jaz. nař. —** pokud je v něm obsažena zásada, že úřady nemají povinnost, aby mimo případ § 2 zák. jaz. přijaly a vyřídily podání, sepsané jazykem státním a jazykem menšinovým — neodporuje zákonu.

(Nález ze dne 23. prosince 1927 č. 27.150).